

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 22-12-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPENR
Sagsnr.: 1709246
Dok. nr.: 505030

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 1. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 261 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 261:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan ministeren påtænker, at afhjælpe manglen på speciallæger, således at der kan blive rettet op på de nuværende skæve forhold, hvor eksempelvis en hudklinik i Herning kan udbetale ni millioner kroner i udbytte.”

Svar:

Jeg vil gerne fremhæve konklusionerne fra Lægedækningsudvalgets rapport fra januar 2017. Udvalget konkluderede her, at der overordnet ikke er et generelt, landsdækkende lægedækningsproblem. Derimod ses der udfordringer af mere afgrænset karakter inden for almen praksis i bl.a. yderområder og belastede byområder, på mindre sygehuse samt specifikt inden for det psykiatriske område.

Det fremgår også af udvalgets rapport, at antallet af speciallæger pr. 1.000 indbyggere forventes at stige med 35 pct. frem mod 2040. På baggrund heraf er det således ikke min opfattelse, at vi i Danmark har et generelt problem med mangel på speciallæger. Og den særskilte geografiske udfordring er også baggrunden for den politiske aftale om lægedækning fra februar 2017 og den ændring af sundhedsloven, som Folketinget netop har vedtaget i forlængelse heraf.

Herudover mener jeg ikke, at indtjeningsforholdene i speciallægepraksis udspringer af problemer med at rekruttere speciallæger; tværtimod har regionerne mulighed for – via deres praksisplanlægning – at forankre visse behandlinger og ydelser i enten sygehusregi eller speciallægepraksis, alt efter om det er mere hensigtsmæssigt at løse opgaven i den ene eller den anden sektor.

Det er derfor også i høj grad tænkeligt – og ofte direkte planlagt – at en praktiserende speciallæge f.eks. kan aflaste speciallæger i sygehusvæsenet og frigøre behandlingskapacitet, så lægerne i sygehusregi har mere tid til at fokusere på andre patienter, som ikke kan behandles i speciallægepraksis.

Jeg kan samtidig henvise til mine besvarelser af spørgsmål 262 og 263.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Emil N. Rasmussen